

Boli microbiene transmise prin intermediul apei (partea II)

Holera

Datorită necesității sale neînsemnate în substanțe nutritive, vibriionul holeric este bine adaptat la condițiile de viață din apele de suprafață. Viabilitatea acestui germen în bazinele acvatice naturale variază de la câteva zile până la câteva luni.

Apa de băut contaminată prezintă una dintre căile esențiale de transmitere a bolii. Lipsa instalațiilor sanitare, mai ales insuficiența de apă potabilă și pentru alte nevoi, constituie factorul de propagare a bolii. În cursul ultimilor 15 ani holera clasică provocată de vibriionul holeric (*Vibrio Cholerae*) a regresat foarte mult chiar în regiunile endemice. În schimb holera El Tor se întâlnește tot mai frecvent.

Febra tifoidă și paratifoidă, dizenteria și holera, boli clasice cunoscute, au atins proporții neobișnuit de mari în decursul timpurilor, creând și astăzi, pentru unele regiuni ale lumii, probleme majore de prevenire și combatere a lor. Alături de calitatea bacteriologică deficitară a apelor de băut, cantitatea insuficientă de apă joacă un rol deosebit de important în incidența sporită a dizenteriei și a celorlalte boli infecțioase transmisibile pe calea apei.

Apa de fântână din mediul rural, folosită în marea majoritate a cazurilor în calitate de apă potabilă, este adeseori insuficientă cantitativ și necorespunzătoare în aspect calitativ. În centrele urbane se semnalează frecvent episoadele când apa distribuită populației, necorespunzătoare STAS-ului bacteriologic de calitate din cauza deficiențelor funcționale și de exploatare a surselor de apă, uzurii rețelei de distribuire etc, a fost la originea unor explozii epidemice de febră tifoidă, dizenterie și alte boli infecțioase.

Durata de supraviețuire a vibriionului holeric în afara organismului variază în funcție de caracteristicile mediului ambiant. În apă rezistă până la 3 săptămâni; în pești, moluște și crustacee scoși din apă - 5-7 zile, iar în condiții de refrigerare - 1-2 săptămâni. Trăiește 4-5 zile în apă de mare.

Forma clasică a bolii, are manifestări variate, de la forme ușoare până la cele grave, urmate de deces. Holera produsă de vibriionul El Torr se manifestă prin forme de gravitate mai mică.

Enterocolitele

Esch. coli și diversele tulpini de coli patogene sunt viabile în apă un timp îndelungat. Tulpinile de enterocoli pot cauza în spitalele și instituțiile pentru copii epidemii de enterite maligne, îndeosebi la sugari, care prezintă uneori o letalitate mare.

Alți germeni - enterococul, proteusul - pot produce, în anumite condiții, îmbolnăviri. Apa ce conține un mare număr de germeni banali, o cantitate crescută de substanțe organice sau de substanțe în suspensie, precum și apele în care s-au dezvoltat alge capabile de a secreta substanțe toxice, pot avea repercusiuni asupra tubului digestiv fragil al copilului și să determine tulburări gastrointestinale.

Tularemia

Agentul patogen al tularemiei, *Fr. tularensis*, prezintă o rezistență remarcabilă în mediul extern. În apă își poate păstra viabilitatea până la 2-3 luni de zile, iar în sol, în funcție de natura și proprietățile acestuia (pH, temperatură, umiditate etc.) de la 10 zile până la 2 luni.

Îmbolnăvirile de tularemie sunt cauzate de consumul de apă contaminată de urina, dejecțiile sau cadavrele rozătoarelor. În timpul verii îmbolnăvirile sunt cauzate de scaldarea în ape contaminate. Ca și leptospirele, bacilul tularemiei poate traversa tegumentele și mucoasele (mucoasa conjunctivală), chiar dacă ele sunt intacte.

Numeroasele focare de tularemie se înregistrează periodic în anumite colectivități din apropierea unor râuri de șes. Cercetându-se condițiile de persistență și circulație ale agentului patogen în aceste ape, s-a izolat bacilul tularemiei din plante acvatice, din moluște etc, ceea ce dovedește multiplele posibilități de transmitere a acestei afecțiuni prin apă.